

9 april 2023 (Pasen)

Didier Croonenberghs o.p.

Waarschijnlijk kennen jullie de *vintage* trend wel... Oorspronkelijk gold deze Engelse term alleen voor oude wijnen en whisky's.... Maar vandaag is het niet meer dan een trend die dingen uit het verleden wil bewaren en vooral weer tot leven wil wekken. Het is een mode die dingen uit het verleden een “*tweede leven*” wil geven... aan oude meubels, aan bijzondere stukken die een “ziel” hebben! Kortom, het is de cultuur van het tweede leven!

Het is niet toevallig dat onze westerse cultuur —die zo bang is voor de dood en het vieren van goede vrijdag— deze *vintage* cultuur heeft voortgebracht. Want tegenwoordig hebben we soms de indruk dat we alles moeten bewaren! Om alles te archiveren. Alles te beschermen.

Als je in deze houding staat, denk ik dat je moeite zult hebben om... Pasen te beleven! Waarom? Omdat Pasen beleven niet betekent dat je bevestigt dat de dingen onsterfelijk zijn. Dat mensen onsterfelijk zijn. Het gaat erom een “*voorbij de dood te zien*”... En dat begint vandaag. Het is de eeuwigheid zien in ons sterfelijk leven.

In werkelijkheid verwacht onze wereld eeuwigheid met onsterfelijkheid. *“Hij zag... en dan geloofde hij”*.

De Evangelieën en de brieven van Paulus gebruiken nooit de term “tweede leven” (anabio) om te spreken over Jezus’ verrijzenis. Nooit spreken de Evangelieën over een tweede leven voor Jezus. De verrijzenis is geen terugkeer naar wat geweest is, als een gelukkig verleden dat weer opduikt ! De opstanding is het overstijgen van de dood door de aanvaarding ervan. Daarom lijken woorden altijd te klein en ontoereikend om te spreken over deze buitengewone belofte van opstanding en verrijzenis die aan ieder van ons wordt gedaan.

De eerste Christenen gebruikten —om dit geloof uit te drukken— een veelheid aan woorden: glorie, verheffing, opwekking....

Maar laten we echter eerlijk zijn. Komt dit geloof psychologisch gezien niet voort uit onze angst voor de dood? *“Christenen geloven in de opstanding omdat ze de belediging van de dood niet kunnen verdragen”* schreef Sigmund Freud. Misleiden we onszelf ?

De kritiek is relevant... en we zullen hier op aarde geen antwoord hebben. Maar de teksten van vandaag herinneren ons eraan dat verrijzenis geen kwestie is van kennis, maar misschien vooreerst van ervaring is! *“Hij zag en hij geloofde”* ! Het gaat er niet om te geloven en dan de wereld anders te zien. Het gaat erom de wereld te zien zoals ze is, met onze eindigheid en sterfelijkheid, om nog meer te geloven in de ongelooflijke God ! Daarom begint vandaag de verrijzenis.

Wanneer we een geliefde niet opsluiten in haar graf, in haar angsten. Wanneer we haar niet langer opsluiten in wat zij heeft

gezegd. Wanneer we een geliefde losmaken van wat hem omsluit, van zijn zwachtels. Wanneer we hem een toekomst bieden...

De verrijzenis is geen tweede leven, maar leven in God. En als we geloven dat Christus is opgestaan, is “ontwaakt”, laten we dan allemaal durven geloven dat we met hem zijn opgestaan, met hem zijn ontwaakt! Het biologische leven van Jezus eindigde zeker met zijn dood, en hetzelfde geldt voor ieder mens. Maar dit zeggen is het leven reduceren tot een enkele dimensie die geen rekenschap geeft van de buitengewone kracht van het “leven” in zijn volheid. De Griekse taal kent twee woorden voor leven: biologisch leven, en leven in volheid!

Zijn het evangelie en het geloof in de verrijzenis *vintage* voor jullie? Is het christendom een erfgoed dat bewaard moet worden? Om verdedigd te worden? Om door de UNESCO als werelderfgoed geclassificeerd te worden? Omdat we bang zijn dat het verloren gaat of sterft... zoals de leerlingen bang waren om Jezus te verliezen ?

Of is het evangelie en het geloof in de verrijzenis een innerlijke kracht van leven voorbij de tijd en de dood, die ons allen uitnodigt tot vreugde en leven in volheid: dit goddelijke leven dat door niets kan vernietigd worden, zelfs niet door de dood? Zalig Pasen! Vrolijk Pasen! Amen.